

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haassenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haassenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában

115. szám.

BRASSÓ, Kedd, október 6-án.

I-ső évfolyam 1885.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

ezimű

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lapra.

Lapunk október elsejével utolsó negyedébe lép-
vén, erre ezennel nj előfizetést hirdetünk. Eddigi t.
előfizetőinket kérjük tisztelettel, sziveskedjenek előfize-
téseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot csak úgy
küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen bekül-
detnek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési ár:

okt.—decz (negyedévre) . . . 1 frt 80 kr.

Külföldre 5 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába (Alexi
könyvnyomdája, színház-utca 95. sz. a.)

Kívánatra bárkinek mutatóvány-számmal készsé-
gesen szolgálunk.

Mint eddig, úgy ezentul sem fogunk kimélni
semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a t. közönség
tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” kiadóhivatala.

Brassó, 1885. október 5.

Az utolsó hónapja van az országos kiál-
lításnak. Öt hónapon keresztül bámult min-
ket a világ, csodálta kulturális haladásunkat
egyrészt, a magyar ipar emelkedését s ver-
senyképességét másrészt.

Az országos kiállítás bizonyosságát adta an-
nak, hogy Magyarország a szó legmélyebb és
legnemesebb értelmében számít a kulturál-
lak között.

Minden állam — alig egy-két kivétellel
elküldötte képviselőit, tudósok tanulmányozni
jöttek, s mindnyájan megegyeztek abban, hogy
Magyarország az utolsó évtizedben oly óriási
haladásokat tett, hogy ily lépések mellett
hova-tovább túlszárnyalja az európai ipar-
államokat.

A külföld tetemes részt vett a sikerben,
— mondhatnók nagyobb, mint az ország la-
kossága.

A magyar Alföld népét csaknem hidegen
hagyta a kiállítás, Erdély is igen csekély mér-
tékben vett részt annak látogatásában. Mert
nem elég, hogy Brassó, Kolozsvár s Nagysze-

ben a kiállítók között oly szépen van képvi-
selve; nem elég, ha ipara életképes voltát
bemutatja. Az országos kiállítást megnézni kell,
— csak így van annak haszna a közönségre
nézve.

Nem elég, hogy bámulja a külföld, nem
eég, hogy annak jobb véleménye van rólunk,
mint eddig volt. Igaz, hogy már ez is igen
fontos dolog és nagy siker; de még főbb az,
hogy népünk maga győződjék meg mindenről
s a kiállítás tanulmányozásában lássa meg azon
hiányokat, a melyek még pótlásra várnak.

Szép a kiállítás, valóban gyönyörű. De
azért van annak sok hiánya. Ezek elenyész-
tetésére törekedni a fődolog. Csak ekkor fog
iparunk valóban életképes lenni. — Magyar-
ország agrár állam; iparállammá kell lenni,
csak így van jövője, csak így gyarapodhatik
népünk jólétben, vagyonban. Ennek előmoz-
dítását célozta az országos kiállítás; fényesen
elérte.

Csak hogy hiába minden, ha épen azok
nem vesznek részt, a kiknek arra leginkább
volna szükségük; értjük az iparos és gazda
elemet. S ha Brassó kiállítás tekintetében Bu-
dapest után első helyen áll, sajnálatos, hogy
látogatás tekintetében az utolsó helyet foglalja
el. Mindenholnan sürűbben látogatják a kiál-
lítást, mint tőlünk. Ez hiba, valóságos bűn.

A szászok és románok barbároknak ne-
veznek minket s műveletlennek; mindazonáltal
midőn az ellenkezőnek adjuk fényes bizonyi-
tékát, épen ők azok, a kik arról tudomást sem
vesznek.

A legutóbbi időben épen a főispán ur volt
az, a ki rendkívüli kedvezményeket eszközölt
ki, csak hogy utazzék fel innen legalább két-
száz ember. A gyönyörű tervhez nem szót-
tunk hozzá, bármint szerettük volna is azt
legmelegebben felkarolni. Megszoktuk már,
hogy mi nálunk a legfontosabb közgazda-
sági kérdésekből is nemzetiségi kérdést csinál-
nak, ha az magyar részről indíttatik meg.
Nem akartuk tehát kockáztatni az eredményt,
a sikert. Hallgattunk hát, s mégis mi történt?
Az „Ellenzék” egy megjegyzésével felfelgerelte
a „Kronstädter Zeitung” ideges tollát, ez meg
nekiment az ügynek s elébe állott.

Az eredmény tehát az volt, hogy az egész
dolog füstbe ment.

Néhány ügybuzgó polgártársunk — neve-

zetesen Lootz és Goldschmied urak — azon-
ban nem ejtette el a dolgot. Lótott-futott, a-
mennyit csak lehet, s nagynehezen összehozott
vagy 110 személyt, a kik szombaton reggel
csakugyan el is indultak.

Tehát valami mégis. Legalább tudni fogja
az ország, hogy Brassó mégis érdeklél visel-
tetik a kiállítás iránt. Mi pedig tudjuk azt,
a minek most ismételtlen fényes bizonyítékát
adták: hogy a szász indolencia határtalan. —
Kár volt nekik ily tervek ellen is izgatni;
kár volt annak a hirhedt Versailles-nak ebbe
is beleártani magát s bujtogatásával megse-
misíteni az oly szép mederben megindult moz-
galmat.

Ők dacolni akartak; ezzel is megmutatni
akarták azt, hogy nekik „nincs a magyarok-
tól mit tanulni.” Nincs bizony, mert nem fog
rajtuk; mert máskülönbten tanulhat ott ma-
gyar, szász, oláh, bulgár, török, olasz, — ta-
nulhat ott mindenki. Ne bizakodjanak el any-
nyira ezek a szász uraságok; az ő kulturájuk
el van érve, túlszárnyalva. Ma a magyar elem
kulturája magasabban áll az övékéénél.

Ha ők nem fessegetik a dolognak ezen
oldalát, esziünkbe sem jut; így azonban tarto-
zunk őket felvilágosítani tévedésükről. Lássa-
nak ők is tisztán; nézzenek csak a mi tük-
rünkbe, ez igazat mutat. —

E pillanatban kirándulóink már megnéz-
ték a kiállítást. Szívélyesen fogadta őket a
magyar főváros, üdvözölte őket mint az ország
legkeletibb pontjának hazafias közönségét.
Szászokat vártak — mert el volt terjedve egy
szász társaság felutazásának híre — de e he-
lyett vegyes közönséget láttak.

Igy is jól van. Egy rovással több a bras-
sai szász matadorok számlájára.

Belföld.

A főrendiház folyó hó 6-án 1/2 11 órakor —
az általános értekezletet megelőzőleg — ülést tart,
melyben a közügyek tárgyalására hivatott országos
bizottságnak folyó hó 22-ére történt egybehívását tár-
gyazó legfelsőbb királyi kézirat ki fog hirdettetni.

A királyi tábla decentralizációja. A
„Jog” értesítése szerint a kir. táblák száma többre
van tervezve, mint azt eddig általánosan hitték és szé-
helyük nem a törvényhozás által lesz megállapítva,
hanem az igazságügyminiszter által rendeleti uton fogna

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Amit a vak is meglát.

— Elbeszélés. —

Írta: Timon Sándor.

(Vége.)

— Jó helyt vagytok, megfogtalak. Annak az
ablakain rostély van.

Aztán oroszláni erővel becsapja a nagy lovag-
terem ajtaját, hogy még a nagy hegyoldal is nagy
ijedelemmel felel a dördülésre vissza, s a karvastag
pántot elerántja a zárba.

Ottbenn a haramiák megdöbbenve összenéznek.
A melyik az álmából felriadt bárót éppen most kö-
tözte meg, mint a tigris ugrik az ajtóhoz s feszíteni
kezd.

Kívül a vak gyermek felelget a káromkodó zsi-
vány szavaira:

— Nem lehet, Dádé; bezáródott.

— Hát te vagy, te kutyakölyök? Kinyisd az
ajtót, mert megeszlek elevenen, te béka!

— Mindjárt, mindjárt, Dádé; csak hadd haran-
gozok délebedre s gyűjtöm össze a vendégeket. —
S azzal, mintha minden szemmel látna, kiugrik az
ajtón, ott felpattan a rácsos mellvédre s megrándítja
a harangot, mivel ebédre szokták hívni a cselédséget
a messze nagy kuriáról. Hanem aztán még egyebet
is gondol. Ott a nagy boglya friss sarju alá kicsi-
hol, hogy pár perc alatt olyan világos lesz, mint nappal.

Arra aztán szólni kezd a falu harangja is;
félreverik: tűz van!

A lélekszakadva összefutókat ott fogadja a tor-

nác széles felparkányzatán kiállva, jobbában lógatva
beszédjéhez azt a rongyos bárányszőr-süveget:

— Ide hallgassatok! A kinek fejszéje, botja
van, mellém álljon, Nincs itt semmi tűzbaj; én gyuj-
tottam be a boglyának, hogy hamarabb ide gyűjtse-
lek. De odabenn nagy baj van. Rablók vannak a
palotában. Azokat is összefogtam; rájuk zártam a
reteszt. . . . Hehehe! . . . Megfogtam! (S üti kis ök-
lével nagy büszkén a mellét.) Azért aki legény, jő-
jön velem, s fogjuk el. De csak csinján ám, mert
azok ottbenn jól el vannak látva! . . .

A három haramiát a düh és méreg torzítja el,
amíg markos legények vasra verik, ártalmatlanná te-
szik. Hogy őket egy vak poronty így csúfá tette!

A báróné ölbe kapja a vak gyereket, s orezáit,
homlokát ott az egész sokaság előtt összecsókolja.
Jól esik lelkének, hogy megmentőjük az ő kedvenc
társalkodója.

— Mit kívánsz e nagy szolgálatért, te vak em-
berke?

A gyerek arezán valami túlvilági öröm derüje,
soha nem sejtett boldog érzés fénye dereng végig,
hogy őt az az asszony csókolt meg, kinek szépségét,
báját csak keze finomságán, hangja zengésén sejtő;
de kit azért ő imádságával övezett körül. Aztán csak
vakargatni kezdi e szavakra üstökét s ötlöve-hatolva,
vállára véve az átalvetőt, kiönti annak tartalmát a
bámész tömeg előtt:

— Ha nekem adná a méltóságos asz-
szony azt a ládát, a mibe ez volt eldug-
dosva. Ugy is rozsdá ette immár. Eltarta-
nám benne a szennyesemet.

Fővárosi tárczalevél.

Budapest, 1885. okt. 2.

Piroslik már a fák a levél, sűvölt köztük,
sűvölt az őszi szél . . . Prózában folytatva, azt jelenti
ez minékünk boldog pestieknek, hogy: itt a szezon,
itt van újra!

Tisztelet, becsület az idei holt szezonnak, mely,
bizony mondom, elevenebb volt — hála a kiállításnak!
— egynemely nagy város téli évadjánál, de az iga-
zándi fővárosi élet mégis csak most kezd hatalmasan
nekilendülni, mióta az est árnyai hamarabb szállnak
alá és a ligetek zöld gyepszőnyege helyett a szürke
aszfalt lett a divó sötét, mióta a kávéházak tündöklő
ablakai mögött nyüzsgő embergomolyokat látunk és a
színházakban — visszazsálgóznán mind a szabad-
ságot jelesek — nemcsak „amugyosan”, de isteniga-
zában kezdenek játszani.

Szóval, a budapesti ember, kit sorsa egész nyá-
ran át itt tartott, csak most éri tágulni tüdejét és
könnyebbülten szakad ki a sohaj kebléből: végre,
végre elememben vagyok! . . .

Csak a Vigadó előtti kioszkocska, a kedvelt
„Hangli” őrzi meg szívosan nyári képét, dacára a
sárguló akáczoroknak. Reggelként hiába zörrenti
néha hűs szél a fák gyérülő lombzatát, hiába hall-
szik titkos, zizzenő hullanása sápadt leveleknek, csak
összegyülemlik azért még mindig ugyanaz a választé-
kos törzsvendégereg a vidám ugrókút magasba szö-
kelő vizugara előtt.

Az utcákon a Bukovay-náczió hemzseg
mostanában (ez az ő hónapja), ki öregestül, ki pajta-
sostul bandukol városzerte. Zöld a remény színe,
pénzürcsókák a szíve.

meghatározatni. Ezzel kapcsolatban azt is közli, hogy a miniszterelnök kinyilatkoztatta, miszerint idejét latja annak, hogy az igazságügygel is a kormány komolyan foglalkozzék, és hogy ő kész az igazságügy terén tapasztalt bajokat netán szükségrendő nagyobb financiális áldozatok árán is orvosolni.

A képviselőházban, okt. 3-án nagyérdű küllgyi vita folyt le. Alkalmat az a három interpelláció adott reá, a melyet Irányi Dániel, Helfy Ignác és Szilágyi Dezső a bulgáriai események tárgyában a miniszterelnökhöz intézett. Tisza miniszterelnök együttesen felelt mind a három interpellációra s kijelentette, hogy a királynak bródi látogatása alkalmával előre megállapított hivatalos fogadtatás nem volt. A kremsieri találkozás se volt egyéb udvariassági tény-nél. Viszonzaa volt ez a skierneicei látogatásnak, de sem az annexió, sem a keletruméliai események ott szóba nem jöttek. Az utóbbiakról egyetlen hatalomnak sem volt előzetes tudomása. A porta jogai a status quo ante helyreállítására föltétlenül elismertet-nek, de egyetlen ilyen hatalomnak sem áll érdekében a fegyveres beavatkozás. Annexióra, vagy a török területen való előnyomulásra monarchiánk nem gondol, de cselekvési szabadságát minden eshetőségre fentartja.

Az oláh irredenta üldözése. A pár hét előtt oly nagy feltűnést keltett oláh proklamációval rövid idő múlva a budapesti sajtóbiróság is foglalkozni. A fögyészesség, — mint az egyik könyvomas lap értesül, — be fogja adni a fölterjesztési vádlevelet a budapesti sajtóbirósághoz s jöllehet sem a szerző, sem a proklamációt készítő nyomda nem ismeretes, a fögyészesség kéri fogja a végtárgyalás megtartását. Az esküdtszék verdiktje kétségtelenül marasztaló lesz s így a törvényszék a sajtótörvény 62. §-a alapján a proklamációk elkobzását és megsemmisítését fogja elrendelni. A »Szrbszki Narod« című lap becületsértő cikket közölt az ujvidéki törvényszék vizsgálóbírája ellen. A fögyészesség a nevezett lap ellen panaszföjelentést nyújtott be a budapesti sajtóbiróság vizsgálóbírójához, Csery Kálmánhoz.

Román lapszemle.

Kezdjük a Dimboviczánál. A bukuresti »Telegraful« a kultusminiszternek a tanfelügyelőkhöz és igazgatókhoz intézett következő rendeletét hozza:

»Egy idő óta azt tapasztaljuk, hogy az iskolai irkák táblájára némely könyvkereskedők mindenféle, az iskolához nem tartozó hirdetményeket pl. biztosítársulatokéit s más egyebeket kezdetek nyomtatni. Némelyeken épen idegen nyelven vannak. Másokon idegen országok történelmére vonatkozó karczolatok vannak a helyett, hogy olyan valami lenne, a mely a mi gyermekeink nevelésére szolgálna. Van szerencsém felhívni önt, hogy az ilyenszerű irkáknak az iskolába való felvételét teljesen tiltsa meg.«

Mit érdeklí ez a rendelet a mi lapunk olvasóit? Hát mi is azon idegen nemzetek közé tartozunk, melyeknek hazáját az ilyen irkák tábláján, mint a Krisztus palástját, felszabdalták egészen a Tiszáig, és csináltak belőle öt kis Romániát, u. m. Transylvania, Banatu, Timisiana, Crisiana, Maramuresiu. No hát ilyen országok nem lesznek ezután az irkák tábláin Romániában. Lám, mire jó az a bulgár ribillió, meg az a Dobrudzsa!

Siessünk azonban haza Brassó városába, s lássuk a mi Gazetánkat.

Panaszkodik a lelkem, hogy bezzeg más világ

volt Brassóban, a mikor a mi lapunk még nem volt; de most béke és nyugalom oda vannak. Szomorú küldetése van lapunknak. Bizony, áldott napok voltak azok, a midőn a mit a »Kronstädter« irt, a »Gazeta« utánmondotta — és megfordítva. Deakzavargás, tisztviselők fölfüggesztése és más apróságokról nem olvasott a közönség. Most mindent megad a magyar közönség, és még a »Gazeta« eszejárásáról is értesül. Ezelőtt a brassói magyarságnak századrésze sem tudta, hogy miket ír? Most már csak megtudogadják uton-utfélen, s ime e miatt van lapunknak szomorító külmisziója! Csak szomorkodjék, de mi a régi jó csend és békesség kedvéért nem fogjuk zsebre rakni, a miket rólunk ír, hanem ide pingáljuk lapunk olvasóinak épülésére. Ime itt mindjárt kikiabáljuk, hogy a »Gaz.« idei 210. számának vezércikkében, daczára, hogy nyelv-tudás dolgában szegények vagyunk, őt, azaz őt sajtóhibát fedeztünk fel, u. m.: »e fptu« e helyett: »e faptu«, »ra ceti«, e helyett: »va ceti«; »eetimü«, e h.: »cetimu«; »pin« e h.: »din«, »don« e h.: »dau«, Sibi non cavere et aliis consilium dare...

Hanem lássuk ennek a vezércikknek a belsejét is! »Az irredenta veres kiáltványokra, még mindig vadásznak a magyar hatóságok.«

Ez igaz. Lám, Bretiano hamar bevégezte a vadászatot az Iridentere, de most meg az irkákra dupláz. Ciudata lumea! Elég az hozzá, hogy a »Gaz.« azt hiszi, hogy nem lesz vége két kedden ennek a vadászatnak tragi-comedia. »Rajta fiuk, villával, bal-tával öljetek.« Így biztatjuk mi egymást a románokra. — No, már annyira nem megyünk, hogy villára, botra kerüljünk. Est modus in rebus.

Haragszik az »Ellenzékre«, hogy miért fogatott el és vitetett egyszerre, még némelyeket vason, 14 románt M. Vászárhelyre, holott 1—2 volt. Nagy baj az ilyen álhir, mert a románok is eltalálják hinni. Elég baj az is, hogy a szent lakások — nici santele locasuri — sincsenek megkímélve a fizetett ügynököktől. Oh azok a hatalom jóakarói, még atemplomokat sem veszik ki a románok ellen intézett szomorú következményektől! Természetes, hogy ha az a veres kiáltvány tüzet fogott vo'na, az a tűz a szent lakásokat a világért el nem égatte volna. Az igazságszolgáltatás eljár a maga útján. Igaza van a »Gazeta«-nak, a román lelkészek világiak, erélytelen magukviselete nem áll szépen. Hát a román lapoké? Ezeknek kellett volna Brassóban, Szebenben erélyesen tiltakozni a felségsértésre, rablásra, gyilkosságra izgatók ellen. Ezeknek kellett volna erélyesen vezérczikkezni, de ezek helyett jobbnak tartották a Bretiano ellen hozott népgyűlési határozatokat egymásután közölni.

Ez volt az erélyes eljárás részükről. Se hideg, se meleg. Akarom is, nem is. Aztán még ők jajgatnak, vadászatról, tragi-comediáról beszélnek. Hát jobb volna megengedni, hogy a veres kiáltvány titokban polgárháboruba borítsa édes hazánkat? Nem volt elég? 1784 és 1848 nem volt elég? Bizony elég. Legyen béke közöttünk, mi is úgy akarjuk.

A »Tribuna« furcsa dolgon jártatja eszét 215. vezércikkében.

Ha valaha úgy fordulna a világ, mint volt mikor a magyar alkotmányt fölfüggesztették. Az lenne am a világ. Servus akkor magyar világ! Tudjuk mi az ő szíve, mája jószágát, csak azt nem tudjuk, hogy cándu vafi? mikor lesz az, hogy ő segítsen a magyar alkotmány ellen. Általában adja most a schwarzgelbet. Csak azt nem veszi észre, hogy nincs 1848. mert s'a dus!

Czenkalji.

A kelet-roméliai forradalom.

Bécs, okt. 5. A szerb trónbeszédből itt általán azt következtetik, hogy Szerbia nem fog a hatalmak elhatározásának eléje vágni elhamarkodott akcióval. — A maczedonai forrongások, sőt lázadás kitörése fölöl elterjedt hírek hivatalosan még nincsenek megerősítve.

Berlin, okt. 5. A »Nordd. Allg. Ztg.« a szerb mozgósítást katonai szempontból igen imponálónak mondja ugyan, de azért nem hiszi, hogy Szerbia bizonytalan végű hadi kalandokba rohanni hajlandó volna.

Konstantinápoly, okt. 5. A hadikészületek az utolsó öt nap óta lázas serénységgel folynak. A keletruméliai határon ma már Musztafa pasa Dagesanly vezénylete alatt 10.000 főnyi gyalogság és lovasság áll 80 ágyuval. Tegnap, tegnapelőtt 500 embert küldtek Csatalosába. A tengernagyihivatalban éjjel-nappal dolgoznak.

Az idevaló orosz nagykövetséghez érkezett jelentések szerint Maczedoniában a forrongás egyre nagyobb mérvet ölt. — Különösen s woeni kerületben garázdálkodnak a zendülők, a kik Gey Abbedin kapitány vezérlete alatt állanak. Hassan salonikii kormányzó 4 zászlóalj gyalogságot küldött ki ellenök. De a felkelők a hegyek közé menekültek, túsul hét előkelő törököt vivén magukkal. Ezek közül négyet megölték, háromnak a szemét kiszúrták, orrukat levágták és így szabadon bocsátották őket.

Kopenhága, okt. 5. Hir szerint a czár ma délben fogadta a bolgár küldöttséget Fredensborgban.

Athén, okt. 5. A király rendelete, mely a kamarát okt. 23 ra hívja össze, kijelenti, hogy az összehívás sürgös törvényjavaslatok megzavazása végett történik, melyek az ország fontos érdekeit érintik, Angolország, Ausztria-Magyarország és Oroszország képviselői hosszasan értekeztek a királlyal és mérsékletet ajánlottak.

Athén, okt. 5. Rhodusból jött sürgönyök szerint az ottani lakosság is a Görögországgal való egyesülést óhajtja. — Kréta szigetén most alig van 12 ezer főnyi török katonaság.

Brassó megye az országos kiállításon.

XIX.

Hagyjuk el már most a szép butorokat, az üdítő nektárt magába fogadó hordó-társaságot s lépünk a kevesebbet mutató, mint többet jelentő bőripar csoport (XIII.) elé, a mely szintén egyike nemzetünk legregibb iparágainak s mely már onnan is nevezetes, hogy hazánkban a bőripar volt talán a legelső, mely a műves-ipar fokára emelkedett. Elődeink a timárságban és irhakészítésben uttörőknek tekinthetők, tölük tanulta el azt a művelt nyugat. Csakhogy a tanítvány — mint oly gyakran az élethen — itt is tul-szárnyalta a tanítót. Külföldön mindinkább lábra kapott a bőripar gyári üzeme, ezzel pedig mi oly kevéssé tudunk versenyezni és lépést tartani, hogy bőriparunk ma egyáltalában nem számít a fontosak közé. Megyénkben azonban egész másként áll ez, mert a textil-, fém- s faipar mellett épen a bőripar a legfontosabb iparág, a melyre kellő figyelmet kell fordítanunk.

A bőripar két gyártási fokozatot foglal magában: a bőr kikészítését, vagyis a tulajdonképeni bőrgyártást, és a kikészített bőr feldolgozását használati tárgyakká. Minket leginkább csak az első, a bőrkészítés érdekel, a mennyiben ez nálunk egyik legfontosabb helyi iparágat képviseli.

Maga a bőripar ismét két ágra oszlik először a szó tág értelmében vett timárságra, az u. n. csávázásra, és másodszor a bőrnek olynemű kikészítésére, hogy annál a szörme teljesen érintetlen maradjon, azaz a szűcs-munkára.

A nyersanyag tekintetében hazánk aránylag elég kedvező helyzetben van. Mind a nyers bőrt, mind a csávázó anyagokat őstermelésünk bőven és részben a legjobb minőségben szolgáltatja, csak hogy maga a nyers bőr nem fedezi teljesen a hazai szükségletet, míg a cserzőanyagokban, nevezetesen cserhéj s gubacsban, timsó s konyhasóban tetemes fölöslegünk van s míg az előbbi a keleti tartományokból importáljuk, azalatt utóbbiakat évi 4-5 millió frt értékben nyugatra szállítjuk. Nyers anyagok tekintetében bőriparunk tehát nem ütköznék nagyobb akadályokba.

A jelen század elejéig a magyar bőripar igen szép hírnévnek örvendett; ekkor azonban hirtelen súlyos csapást mértek reá a francia háborúk, a midőn a marhakivitel nagy dimenziókat öltvén, a hazai nyersanyag külföldön nyert feldolgozást s különösen Ausztriában, a mely a szabad vám következtében könnyen versenyezhetett velünk itthonn, sőt jóval tul is szállínyalt. Mindazonáltal az ország egyes vidékein s így Brassóban is folyton emelkedőben volt ez iparág, sőt

de azért a »haza reménye« bizony mordul ráförmedne arra az életunt filiszterre, a ki őt zöldnek vakmerősködnék mondani; mert csak a vidékről most először felkerülő balek zöld, hiába érett meg — amint arról testimoniuma tanuskodik, tesztem azt a pataki avagy szentesi zsendítő égalj alatt.

... Különben künn az utcán nem egy tarka képet pingál most olykor jókedvében a vélelén. Jóképi alföldi parasztok czifrarajtos, habfehér gyolesgatyában... piros turbános, sárga kaftános, napsütötte arcu ozmanlik emitt — széles kék bugyogóju, athleta-termetű szerbek bojtos fezzel tar koponyájukon... prémes ködmönös lengyel testvérek fekete csalmával fejkön, amott szivárványlő csoportozatokba verődnek az őszi verőfényen sütkérező utcasoron!... Ilyen, egészen katalóguson kívüli emberészeti kiállítást várszolt ide a mi országos kiállításunk, a hol — notabene — még szüntelenül járja a hegedűszó, furulyaszó, czimbalom, mert biz ott még ekkorig sem fogytak ki a búfelejtő bankettezésből.

A legutóbbi nagy eszem-iszom — ha nem csálódok — az volt, amit a kohászok és bányászok cselekedtek. Hja, jól esik változatosság kedvéért, rémledező bányaüreg helyett pezsgőtől habzó serleg fenekére pillogatni.

Színházainkban nagy dolgok vannak készülöben. Kezdjük a Szikszay... pardon! a nemzetinél. Egybegyült újra a jeles kompánia, mely meglehetősen szíjjel-szóródott a rekkenő napokban. Jászay Mari, Helvey Laura a ködös Londonból, az örökifju Prielle Cornelia a fenyvesekkel vadregényes Tátrafüredről, jó Szigeti bácsink svábhgyi szőlőjéből, ragyogó Csillag Terézünk

a Margitsziget susogó tölgyei alól és hős Nagy Imrénk a nemzeti színház bérházából, mind-mind összetalálkoztak ujra hatalmas munkakedvben... Jókai »Arany embere« arany szezonot teremtetett a nemzeti színháznak; adja Isten, hogy most gyémánt szezonná avansziorzassa legujabb, regényből gyurt drámájával, a Fekete gyémántok-kal!... Igaz ugyan, hogy valamint a politikai horizonon, ugy a nemzeti színház szemhatárán is egy sötét pont kezd mindinkább előtűnni, de tudom, hogy nyomban vidámban lélekenek t. olvasóim, ha megsugom, hogy Csikynek egy új drámája az a »Sötét pont.«

Ördögadta népszínháza, még mindig az Ördög piruláival traktálja közönségét. Pedig már a kaczkias menyecskevé lett Hegyi Aranka is ott csicsereg benne! No de majd beköszönt már e napokban ujra régi fészkebe valami parázs nótával a mi dicső Blahánénk és tudom, hogy hamarosan véget vet az ördög uralmának az országírhő Angyal Liszka.

... Politikáról mitsem írok. A Sándor-utczája ugyan nem néptelen már, összeültek a patres conscripti — de nem történt még semmi. Hiszen még Csanády bá sem szólt oda Tisza Kálmán urnak, hogy hiába rázogattja fejét a miniszterelnök ur!... Majd írok akkor, mikor felmordulnak a dörgedelmes szónoklatok, szerteczikkáznak a lobogó pártvillámok, kigyuladnak a honatyai arczulatok... majd akkor, akkor!

Fővárosi levelező.

a kicsinyben üzőt timárság helyébe nagyobb börtgyárak léptek, minő Brassóban az ország egyik legjobb hírnévként örvendő Dűck Jó zsef-féle börtgyár, mely az ismert börtgyárak között a másodlegregibb az országban. Ezóta a gyári üzem mind nagyobb mérveket kezdett öltetni, úgy hogy ma a mesterségszerűleg üzőt börtgyár helyzete már-már tarthatatlanná vált. Hozzájárult ehhez, hogy hazai népességünk igényei a láb-beli és más börtgyárak tárgyak tekintetében mindinkább finomulván, a mely igényeket a mi börtgyárunk ki nem elégíthette, a mi által önként tért nyitott a külföldnek itthon, a mely finomabb börtgyárak tekintetében csakugyan előzönlötte a magyar piacot. A mi termelésünk ekkor csak gubacsosul cserzett fontos talpbörre, bagariára, fekete borjubörre, kordován és szattyán készítésére szorítkozott.

Annyi azonban tény, ha Magyarország börtgyártermelése mennyiség tekintetében nem is kielégítő, minőség tekintetében mégis megállja a versenyt.

A börtgyár feldolgozásával foglalkozó iparágak szintén szépen vannak képviselve megyénkben; nevezetesen a szíjgyártó és nyerges-ipar, melyet sok derék, életrevaló iparos képvisel városunkban, a kik ezt mind mesterségszerűleg üzik s még nem is oly nagyon régen egyik legfontosabb kiviteli cikket (Romániába) nagy mennyiségben dolgozták fel.

Betekintve ezek után a statisztikába, azon meggyőződésre kell jutnunk, hogy a börtgyár minden ágában a belföldi szükséglet fedezésében a külföldi iparnak még igen nagy része van, sőt nincs ezen iparnak egyetlen ága sem, a melyben a kivitel meghaladná a behozatalt. Versenyképességünket azonban tagadni nem lehet; legjobb bizonyítéka ennek az, hogy a behozatal csaknem kizárólag Ausztriából ered, míg kivitelünk háromnegyed részben Ausztriába, egy ötöd részben a keleti tartományokba, a többi pedig a különböző nyugoti államokba irányul.

Ha már most az elmondottak után speczialiter Brassó megye börtgyárjáról kell véleményünk mondandunk, úgy ez egyrészt igen kedvező, de másrészt viszont kedvezőtlen lesz. Nincs okunk panaszkodni. — mert a mint már fennebb is megjegyeztük, megyénk börtgyára nemcsak a legrégibbek egyike, de minőség tekintetében sem áll utolsó helyen.

Kaszinói párbeszédek

Hazaff János ügyvéd és Saxonius Justus nyugalmazott senátor közt.
Difficile est satyram non scribere.

IX.

Ezután következnek a kívánatok, melyek közül kiemelem a következőket:

1. A szász statutális törvény és autonomia hagyassék fenn.

2. A papok elvesztett dézsmajövedelme kárpótoltassék az állam-kincstár által oly módon, hogy az összes szász dézsma tiszta jövedelmének kilencz évi átlagos számításából kitundó évi dézsma összeg, mint valamely tőkének évi járadéka, örökös névleges államadósság gyanánt elismertessék és fenmaradjon, s ezen jövedelmök szintugy, mint a nemesi urbéri kárpótlások, a legerősebb garanciákkal biztositassék stb.

Továbbá Magyarországgal csak a következő feltevések alatt kész egyesülni:

a) „Az országos törvényeket kötelezőknek elismeri, de az ő belviszonyait illetőleg helyhatósági törvényeket maga kíván alkotni magának.”

b) Kívánja, hogy ispánjának a felsőházban helye legyen és ott szavazattal birjon; a szász kerületek másokkal ne csatoltassanak össze; ha a képviselőkül-dés fejszám szerint lesz, a tényleg létező szász kerületek közül egy se küldjön egynél kevesebbet,*) városai és mezővárosai a kerületektől el ne szakittassanak; a politikai közigazgatás legfőbb központján, a miniszteriumban a szász ügyek számára külön osztályt kíván. Egyeteme és a király közt semmi közép-hatóság ne legyen.

Mit mond ezekhez szenátor ur?

Saxonius. (kis szünet után.) Igaz, kissé túlzott. Ugy látszik, amaz urak azon elvből indultak ki, hogy követeljük a lehetetlent, így elérjük a lehetségest.”

Hazaff. Én ellenben a szász officiales és theolodusok túlzott követeléseiben és az általuk egyidejűleg szított és a legocsmányabb eszközökkel táplált néplázadásokban nem látok egyebet, mint amaz elég világosan bebizonyult törekvést, hogy a magyar

alkotmányt, és ennek legdicőbb vívmányát, a jog-egyenlőséget megbuktassák; jól érezték, hogy e mellett a szász chinai fal, mely mögött századokon át elzárkózva, kártyájukba senki bele nem pillanthatott, továbbra fenntartható nem lesz; és egy szép napon a behatoló népszabadság fénye oly dolgokat megvilágíthat, mik a „Hoch-Edel Gnaden Namhaft Fürsicht Weisen Officiales”) urak dicséretére és becsületére sehogy sem fogna válni!

S. Ugy hiszem, Szászország (Sachsenland) közigazgatása minden időkben oly rendezett, hogy ne mondjam, mintaszerű volt, miképpen a miatt soha sem volt oka bárkinek is pirulni. Ki az ellenkezőt merné állítani, ez csak elfogultságból itélne.

H. Mindenekelőtt engedje megjegyezmem, miszerint Szászország Erdélyben soha sem létezett, bár ezen szó a hasonhangzásu „Szászföld” szó helyett az erdélyi törvényekbe is becsuszott. Ennek konstatalása annál fontosabb, minthogy szokássá vált a szászoknál a „Sachsenland” elnevezéshez téves jogi fogalmakat fűzni.

Az erdélyi három egyenjogu nemzet viszonya az általuk lakott földhöz lényegesen különböző volt. A székelyek és nagyrészen az erdélyi magyarok is, az első hódítás erejénél fogva területük szabad urai voltak. Azon föld ellenben, melyen a szászok, mint „Hospites”-ek megtelepedtek, peculium, terra regis, fundus regius, bonum Cronae. fisci — volt. Magyaroknak és székelyeknek kötelessége csak az ország védelmére szorítkozott. A szászoknak pedig az ugynevezett Szt.-Márton adót és tizedet kellett fizetni, a királyokat utazások alkalmával megvendéglenni sat.

Vidéki élet.

Gyulafehérvár, 1885. október 2.

A „chronique scandaleuse” városunkban egy újabb esettel gazdagodott, mely az itteni kereskedelmi köröket nem csekély mértékben tartja a legnagyobb izgatottságban, mert még egy hasonló esemény és hitelünk tönkre lesz téve. Lobstein Antal itteni lisztkereskedő és szappangyáros évek óta „beteg”, mint ezt rosszul fizető czégekről kereskedelmi nyelven mondani szokás.

Körülbelül 5 izben sikerrel egyezkedett hitelezőivel és elengedtek neki 40—50, sőt több százalékot. Ez év elején kísérelte meg az utolsó kiegyezést, adván hitelezőinek kiegyezési váltókat, melynek tulnyomó része még le nem járt.

Ámde a furfang egy régi találmányához folyamodott Lobstein. Mult szeptember hó 23-án ugyanis összes ingó vagyonát közjegyzői okmány nyál vejének adta át fedezetül oly czimen és illetve az okból, hogy veje érte több hitelezőnél a kiegyezési még le nem járt váltókon giro kötelezettségeket vállalt. Szeptember hó 28-án pedig czégeről az „Antal” betűt egyszerűen letörölte és neje nevének kezdőbetűjét az „E” betűt pingáltatta. A szappangyára felett feltűnően tűndöklök az „American dentist” Springer D. Adolf, a vő neve, mint szappangyáros.

Lobstein ingatlanai le vannak zálogolva az itteni takarékpénztár, a földhitelintézet és kiskoru gyermekei részére, az idegen és helyi jelzáloggal nem biztosított hitelezők pedig üthetik nyomát pénzüknek.

A helyi, a brassói, kolozsvári és aradi piacz meglehetősen érdekelve van a f. hó 2-án Lobstein saját kérelmére nyitott csódnél, mely kérelem beadására 3 brassói hitelező, kik pénzüket után ide jöttek, kényszeríté adóst.

Hogy az ilyen raffinirozott czégeserelési és vagyonátirási, a hitelezők kijátszását czélzó ügyletek a mi hitelünket teljesen tönkre fogják tenni, az kétségtelen, és ez okból a helyi kereskedők között azon egyhangú óhaj tápláltatik: vajha e város érdemeiben gazdag, erélyességéről, részrehajlatlanságáról és igazságszeretéről ismert királyi ügyésze, nagys. Henter Gábor ur, ez ügyleteknek, ezen nagy raffineriával elkészült kijátszásai mániának az által vetne gátat, hogy nemcsak a bukottat, hanem bűnrészeseit is haladéktalanul elfogatná, mert ezek mindenre képesek és különösen a vizsgálat meghiusítására.

Valóban, ki kell jelentenem, hogy nagyon rossz esett nekem is, másoknak is, hogy helybeli izraelita polgártársaim védelembe vették a bukottat a pénzüket kereső brassói hitelezők ellen. Mondom, nem kételkedem azon, hogy az itteni tek. törvényszék és ügyészség elég erélyt fog kifejteni az ügy kiderítése és megbüntetése körül; de elrettentő példa gyanánt a vizsgálati fogság ez esetben annál kívánatosb volna, hogy lássák hitelezőink a kül- és belföldön, miszerint ilyen esetek Gyulafehérváron nem hallgattatnak el. — E század második felében hasonló névcsereések nem igen fordultak elő, és ha igen, példásan lakolt érte a gaz csaló.

Kereskedelmi reputációnk érdekében irom e sorokat és ajánlom az érdekelt körök becses figyelmébe.

J. y.

*) A szász főhivatalnokok, szenátorok stb. hivatalos czíme.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk szerkesztője a vasárnap reggeli vonattal a kiállítás tanulmányozásának folytatása s egyes kiállítók sérelmeinek orvosoltatása ügyében Budapestre utazott, a honnan csütörtökön ismét hazatér.

Trauschenfels Mathilda, a nemeskeblű hölgy már el van temetve és por földi a drága testet, melyben nemes lélek honolt. Ritka végrendeletet hagyott hátra és méltó az utánzásra. Vagyona gyümölcsözőleg leszen kezelendő. Két nővérének halála után fog az elhunyt által alkotott hagyomány életbe lépni, és ekkor minden év márczius 19-én tíz brassói szegény polgár, valás és nemzetkülönbség nélkül, egyenként 150 frnyi segélyben fog részesülni. Stipendiumok fognak 300 frtjával felosztatni, oly brassói polgárok fiainak, vallás és nemzetkülönbség nélkül, kik szorgalmasan tanulnak. Ilyetén még kevés halandó gondolkozott Brassóban. A városi tanács van megbízva a megajándékozandók kiszemelésével és e tekintetben hisszük és valljuk, nem lesz soha visszaélés. A végrendelet 4-ik pontja az, mely figyelmünket magára vonta. Örökhagyónő az általa tett hagyomány kezelőjének (Verwalter) élethossziglan 300 frtot rendeli évi honorárium fejében. E kezelőt a városi tanács és „Komitatstättischer Gemeinderath” (ilyen tudvalevőleg pedig nem létezik) lesz hivatva élethossziglan megválasztani. Nézetünk szerint örökhagyónő a „komitatstättischer Gemeinderath” alatt — valószínűleg — a városi képviseleti testületet értette, de miután a szó: „comitat” is megemlítetik, nincs kizárva a lehetőség, hogy a megyei közigazgatási bizottság lebegett a nemes adakozónő szemei előtt. E kérdés eldöntése igen fontos, mi nem is akarunk praepjudicálni, de jelen esetben a nagyméltóságu belügyminiszterium lesz hivatva megállapítani, hogy ki lesz jogosítva az illető kezelőt megválasztani. De legyen bárki erre hivatva, azt hisszük, hogy a városi tanács és képviseleti testület a legnagyobb örömmel és készséggel fogja megragadni az alkalmat, hogy e kezelői tisztséggel a városi pagonypénztár pénztárnoka és ellenőre bizassék meg élethossziglan, és hogy e tisztség a mindenha választandó pénztárnok és ellenőrre vitessék át oly módon, hogy együtt kezelik és a 300 frnyi honoráriumon egyenlő részben osztozzanak. Azt hisszük, nem fogja senki mondatni, hogy minket e nézet kimondásánál fajgyűlölet, vagy tudja a jó Isten, még miféle gondolat vezérel. De ha a két hivatalnok, kik folyton a legnagyobb erőmegfeszítéssel dolgoznak, kiket rémitő felelősség terhel és kik ellen soha semminemű panasz nem tétetett, egy csomó hagyományt és jótékony alapot — persze a városi pénztáron kívül — díjmentesen kezelnek, akkor a jog és méltányosság feltétlenül követeli, hogy ez új hagyományt, mely egyedül volna mint fizetéses, nekik ket-jőknek adják át kezelésre. Meg volna a pénztárnok és meg az ellenőr, és meg a polgármester ur és az egész városi tanács folytonos és könnyű alkalmá a hagyomány kezelését felülvizsgálni és ellenőrizni.

Névnap. Ő felsége a király nevenapján a róm. kath. templomban disz isteni tisztelet tartatott, a melyen nagy közönség vett részt. Ferencz napja lévén, az állami iskolai tantestület üdvözlétét mutatta be szeretett igazgatója, Orbán Ferencz urnak, majd az igazgató vezetése alatt a tantestület megyénk közszeretethben és tiszteletben álló tanfelügyelője, Koós Ferencz kir. tanácsos urnál tisztelegtek, hol Orbán igazgató tolmácsolta a tantestület érzelmeit. Koós ur meghatottan köszönte meg a szeretet ez őszinte nyilvánulását. Fogadják a mi őszinte üdvözlötünket is. Az ég tartsa meg őket, a haza, a tanügy, megyénk és városunk magyarsága javára. Éljenek!

Uj iskola megnyitása. A polgári iskolával eddig kapcsolatos faipari tanműhelyet a vallás- és közoktatásügyi miniszterium a budapesti közép-ipartanoda faipari szakosztályának mintájára közép-ipariskolává alakította át. Ez iskola helyi szervezete, berendezése Orbán Ferencz igazgató fáradhatlan tevékenysége folytán már bevégeztetett s működését f. hó 5-én a megnyitás napján meg is kezdette. Az igazgató ur a tanári kar jelenlétében a növendékekhez intézett megnyitójában közelebbről is felfejtette ez iskola feladatait; nevezetesen felemlítette, hogy ez intézetbeli tanítás elméleti és gyakorlati. Az elmélet a faiparág ismertetését, ez iparágban feldolgozódnak nyers anyagok természetét, feldolgozásuk lényegét s azon műtárgyak, készülékek, gépek szerkezeteit, alkalmazni tudását tartja szem előtt, melyek egyáltalán a faipar körébe vágnak. Ugyanezért a gyakorlati tanítás a kézügyesség elsajátításán kívül főleg arra szorítkozik, hogy az elméletben felállított elveket alkalmazni, a főbb műveleti módokat készséggel és biztosan kivinni tudja a növendék. Ez iskola tanári testülete következőleg alakult meg: Orbán Ferencz igazgató. Rombauer Emil a főreálisk. igazgatója tanítja a vegytant, dr. Matyika Károly főreálisk. tanár a francia nyelvét, Mally Nándor polg. isk. tanár mennyiségtant, Raidl Nándor polg. isk. tanár a szabadkézi rajzot és mértani rajzot, Siklódi István a volt faipari tanműhely tanára a mintázást és ipari gyakorlatokat, Végh Mátyás polg. isk. tanár a magyar nyelvet. Midőn városunk e legifjabb iskoláját üdvözlőnk, egyszersmind megjegyezzük, hogy ez intézetbe oly növendékek vétethetnek fel, kik az elméleti tanulás iránt még fogékonyak, műhelyi gyakorlattal bíró s oly 14—15 éves ifjak, kik a polg. iskola, gymnasium vagy reáliskola négy alsó osztályát jó sikerrel végezték. A tanítás teljesen díjmentes.

Felelős szerkesztő: Sztérenyi József.
Kiadótulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

Szám 4881.—1885.

Pályázati hirdetmény.

Brassó megye alvidéki járáshoz tartozó Botfalú nagyközségben lemondás folytán üresedésbe jött, részben újjá szervezett, 600 frt évi fizetéssel javadalmazott községi orvosi állomásnak választás útján leendő betöltésére határidőül f. év október hó 31-ik napjának d. e. 10 órája Botfalú község házához kintüzetik.

Pályázni óhajtok felhivatnak, hogy az 1871. évi XVIII. t.-cz. 74. §-a, illetve 1876. évi XIV. t.-cz. 143. §-a értelmében szabályszerűen felszerelt, nyelvismertetüket igazoló kérvényeiket f. év október 27-én este 6 óráig alulirothoz nyujtsák be.

Tájékoztásul megjegyeztetik, miszerint a megválasztandó körorvost minden halotti szemle után 30 kr., beteglátogatás után nappal 20 kr., éjjel 30 kr. illeti. A himlőoltás és a husszemle a községi orvos által, ki egy házi gyógyszer-tartására köteles, ingyen teljesítendő. — A német és román nyelvbeni teljes jártasság szükséges. Ha a megválasztott orvos állását el akarná hagyni, akkor köteles állásáról egy félévvel előbb lemondani.

Végül megjegyeztetik, hogy a községi lakosság esetleg, ha nem lesznek kellő számu vagy kellő minősítvennyel bíró pályázók, — az összes gyógyászat tudorai előnyben részesítettnek — a választást nem fogja megejteni, hanem újabb pályázatot fog kihirdettetni. A pályázók személyes bemutatása kívánatos.

Bővebb felvilágosítással alólirt jár. sz.-bíró, valamint Botfalú község előjárósága készségesen szolgál.

Földvár, 1885. évi október hó 1-én.

Pildner Ferencz,
járás szolgabíró.

(231) 1-2

Szám 8888./1885.

Brassó megye alispánjától.

Árverési hirdetés.

Brassó megye Szászmogyorós község tulajdonát képező, a m. kir. államvasutak közvetlen közelében fekvő „Schifferlek” nevezetű erdőből 200 hold területen lévő 31.885 frtra becsült tölgyfatömeg f. évi november 7-én délelőtti 10 órakor Brassóban a megye hivatalos helyiségében írásbeli ajánlatok útján tartandó nyilvános árverésen Szászmogyorós község képviselőjének f. évi augusztus 2-án tartott ülésében 28. jkvi p. a. hozott határozatával megállapított feltételek mellett el fog adatni.

A ki ezen tárgyalásnál részt akar venni, köteles a fenti becsült összegnek 10%-át bántpénzüll a szabályszerű 50 kros bélyeggel ellátott lepecsételt írásbeli ajánlathoz csatolni. — Az ajánlatban foglalt vételár összege számmal és betűkkel kifejezendő és kiteendő azon nyilatkozat is, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti.

Ezen ilykép felszerelt ajánlatok a fentebbiekben kitűzött napon és helyen, hol a részletes feltételek is a hivatalos órák alatt betekintheők, legkésőbb délelőtti 10 óráig benyujtandók.

Brassó, 1885. szeptember hó 29-én.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

(230) 2 3

1269./1885, számhoz.

(232) 1-2

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1885. évi szept. 15-én kelt 22778. számú rendeletével a Brassó---Ojtozi államút 45—49. klm. szakaszán lévő 48. és 52. sz. hidak ujonan építését 4190 frt 90 kr., és a 64. klm. nél szükséges útemelés végrehajtását 1757

frt 15 kr., együttesen 5980 frt 05 kr költség összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának külön-külön leendő biztosítása céljából az 1885-ik évi október hó 16-ik napjának délelőtti 10 órájára a háromszékmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében Seps-Szentgyörgyön tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költségek után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi, azaz 210, illetve 88 forint bántpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9¹/₂ órájáig a nevezett hivatalhoz annyi-vel inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekintheők.

Seps-Szentgyörgy, 1885. okt. 1-én.

A háromszékmegyei m. kir. építészeti hivatal.

S Z A L L O D A !

EUROPA SZÁLLODA

Brassó, Erdély,

teljesen új és felette kényelmes berendezve ajánlja

— 22 díszesen berendezett utazószobáját —

gyors és pontos szolgálat és igen méltányos árak mellett a t. utazó uraknak.

Ez egyetlen szálloda a város közepében, alig 70 lépésnyire a főpiactól s már ezáltal is nagy kényelmet nyújt.

Ezen szállodával kapcsolatos kitűnő vendéglő, a hol havi bérletek teljes étkezésre is elvállaltatnak, valamint kőbányai sörsarnok is, a melyek által a n. é. közönség kívánalmainak minden irányban elég van téve.

Szíves támogatást és részvételt kér

Kiváló tisztelettel
BARTHA ISTVÁN
szálloda-tulajdonos.

(219) 6—

KITŰNŐ KONYHA S JÓ ITALOK!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, miszerint

a különleges dohány és szivar eladást a Klastrom-utczai 614. számú bolt-helyiségbe tettem át, s kérem b. látogatását.

Tisztelettel

Verzár István.

(232) 1-2

Helyiségváltoztatás.

Tisztelettel alulirott ezennel bátorodom jelenteni a nagyérdemű közönségnek, hogy

fodrász- és illatszer-üzletemet

Nagy-utca 486. szám alá helyeztem át.

Midőn az eddigi bizalomért legmélyebb köszönetemet fejezném ki, ugyanakkor kérem ezzel ép oly mértékben új helyiségemben is szerencsétleni.

Kiváló tisztelettel

Kropácsy Ferencz.

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltóüzlete BUDAPESTEN

(alapított 1842-ben, részvénytőke 5.000.000 forint)

az 1883-iki XXXI. törvényezikk értelmében

részletveket minden a budapesti hivatalos árfolyam lapban jegyzett sorsjegyekre, tetszés szerinti részletfizetések-re kibocsát.

Képviselve

ORÉNDI FRIGYÉS bank- és váltóüzlete által

(205) 10 —

Brassón, Színház-utca 94. sz.

Húzás már október 31-én.

SORS-
11
jegy

Csak még kevés készlet

BUDAPESTI SORSJEGY á 1 ft
kiállítás

Főnyeremény készpénzben

100.000 forint

Továbbá 20.000 ft 10.000 ft 5000 ft 1400 nyeremény

Kiállítás sorsjegyek kezelésére, Budapest, Andrassy-út 43.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

Van szerencsénk ezennel a nagyérdemű közönséget értesíteni, miszerint bevásárlásunkról visszatérve,

raktárunkat mindennemű női- és férfi-divatcikkekben dúsan elláttuk.

Egyszersmind bátrak vagyunk megemlíteni, hogy minden minőségű

lenvásznak és asztalneműek,

— kizárólag Regenhart & Rajmann és Richter-féle gyártmányok, —
ugyszintén

Schroll-féle chiffonok és shirtingek

minden szélesség- és minőségben raktárunkon nagy választékban a legjutányosabb árakban találhatók.

Továbbá hecses figyelmükbe ajánljuk

— női és férfi kész fehérenemű-raktárunkat; —

ugyszintén képesek vagyunk

menyasszonyi kelengyéket a legrövidebb idő alatt a legújabb divat szerint kiállítani.

Végül ajánljuk gyári raktárunkat valódi prof. dr. Gusztáv Jäger-féle normal gyapju-cikkekben

nők, férfiak és gyermekek számára eredeti gyári árak mellett.

Teljes tisztelettel

LÁSZLÓ M. és L.

(227) 3 3